

R4817

STRENGTH AND PEACE பெலனும் சமாதானமும்

“ கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு பெலன் கொடுப்பார்; கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு சமாதானம் அருளி, அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார்.” சங்கீதம் 29:11

உண்மையான சுவீசேஷத்தின் “கம்பீர சத்தத்தை அறிந்து,” கர்த்தரிடம் நம்மை முற்றிலுமாக அர்ப்பணம் செய்ததிலிருந்து கடந்த சென்ற வருடங்களை பின்னோக்கி நாம் பார்க்கும் போது, நமது சிறந்த முயற்சி இருந்தும் அபூரணங்களை வருத்தத்துடன் பார்க்கிறோம். நாம் முன்னோக்கி பார்க்கும் பொழுது, நமது ஓட்டத்தை தடுக்கக்கூடிய தடைகளை நாம் காண்கிறோம். குறைந்து வருகிற நமது தைரியத்தை நாம் வலுப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏற்ற சமயத்தில் சகாயம் செய்யும் தெய்வீக கிருபைக்கான விசேஷித்த வாக்குத்தத்தின் மூலம் வலுப்படுத்த வேண்டும். “கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு பெலன் கொடுப்பார்” என்கிற ஆசீர்வாதமான உறுதிமொழியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் . “ஆபத்துக்காலத்தில் என்னை நோக்கிக் கூப்பிடு; நான் உன்னை விடுவிப்பேன், நீ என்னை மகிமைப்படுத்துவாய்.” (சங்கீதம் 50:15)

நமது மகா அதிபதியின் கீழ் நிச்சயமற்ற போராட்டத்திற்காகவும் தைரியமற்ற தன்மை அல்லது உண்மையற்ற தன்மைக்காகவும் நாம் போர் வீரர்களாக சேவகம் எழுதிக்கொள்ளவில்லை. தேவனுடைய முழு சர்வாயுதவர்க்கமும் நமக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொண்டு தரிப்பித்துக் கொண்டால் மட்டுமே சத்துருவானவனின் அக்கினியாஸ்திரங்களிலிருந்து நாம் முழுவதுமாக பாதுகாக்கப்படுவோம். நாம் நமது அதிபதியை நெருக்கமாக பின்பற்றுகிறவரை, நமது அதிபதியின் நிலையான பிரசன்னத்தை பெற்றிருப்போம். போரின் கூச்சலுக்கு மேலாக நாம் அவரது உற்சாகமூட்டும் சப்தத்தை கேட்போம். “பயப்படாதே, சிறுமந்தையே, உங்களுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க உங்கள் பிதா பிரியமாயிருக்கிறார்.”

“திடீர் கொள்ளுங்கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன்.” (லூக்கா 12:32; யோவான் 16:33) நாம் பலவீனமாகவும் தைரியமில்லாதவர்களாகவும் இருந்தால் ஆசீர்வாதமான வாக்குத்தத்தத்தை மட்டுமே நினைவுகூர வேண்டும். “கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு பெலன் கொடுப்பார்.” நம்மை காணக்கூடிய மற்றும் காணக்கூடாத நமது எல்லா சத்துருக்களிடமிருந்தும் நம்மை விடுவிக்கிற தேவனை நமது விசுவாசத்தினால் மகிமைப்படுத்துவோம்.

மற்றவர்களைப் போல, கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும் வலிமையும் பொறுமையும் தேவைப்படுகிறது. இல்லையென்றால், உலகம், மாமிசம் மற்றும் சத்துருவானவனுடைய போராட்டத்தில் அவர்கள் சீக்கிரத்தில் உற்சாகம் குறைந்துபோவார்கள். அவர்களுக்கு பலமும் உற்சாகமும் தேவைப்படுகிறது. நாம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற வசனத்தில் பெலன் என்கிற வார்த்தை தைரியத்தைக் குறிக்கிறது. கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு தைரியத்தைக் கொடுப்பார். பல்வேறு விதங்களில் நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறார். நாம் ஒருவரையொருவர் மகா பரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் கட்டுவது போல நம்மை ஒருவரையொருவர் மூலம் உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

குழந்தைகளுக்கு பாலாகாரம் – பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கு பலமுள்ள ஆகாரம்

எனினும் நாம் தனிப்பட்டவரிடம் உள்ளார்ந்த பலத்தையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் கவனிக்கிறோம். “கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் திடமனதாயிருங்கள், அவர் உங்கள் இருதயத்தை திடப்படுத்துவார்.” (சங்கீதம் 31:24) கர்த்தரின் ஆவியினால் “உள்ளான மனுஷன்” பலப்படுத்தப்படுகிறான் என்று நாம் உறுதிப்பண்ணப்படுகிறோம். உள்ளான மனுஷனுக்குரிய இப்படிப்பட்ட குறிப்பிட்ட பலத்தை யாரும் பெறவில்லை. “பழையவைகள் ஒழிந்து போய், எல்லாம் புதிதாக்கப்பட்ட புது சிருஷ்டி மட்டுமே அதை பெற முடியும்.” (2கொரிந்தியர் 5:17) பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட இந்த குறிப்பிட்ட வகுப்பாரிடம் மட்டுமே கர்த்தருடைய செயல்பாடு குணலட்சண அபிவிருத்திக்காக இருக்கிறது.

“நீங்கள் வளரும்படி, திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பாலின் மேல் வாஞ்சையாயிருந்து” பலப்படுங்கள். (1பேதுரு 2:2) புதிய சபாவம் வளரவும் அதன் மூலம் பலமான ஆகாரத்தை ஜீரணிக்கக்கூடியவர்களாகவும் இப்படியாக நமது கர்த்தரின் குணலட்சண சாயலில் அபிவிருத்தி அடையவும் திருவசனமாகிய ஞானப்பாலை கர்த்தர் தமது குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கிறார். இப்படியாக இவர் குழந்தைகளுக்கு பாலையும் பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கு பலமுள்ள ஆகாரத்தையும் வழங்கி வருகிறார். (எபிரேயர் 5:12,14) கர்த்தரிலும் அவரது சத்துவத்திலும் பலம் பெறுகிறவர்கள் தெய்வீக கிருபையை பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள்.

எனினும் நமது விசுவாசமே நமது பெலத்திற்கும் சமாதானத்திற்கும் அடிப்படையாக இருக்கிறது. வாழ்க்கைப் புயல் எவ்வளவு தீவிரமாக தாக்கினாலும் நமது நங்சுவரத்தை விட்டுவிடவும் நமுவவிடவும் கூடாது. “தேவனுடைய அஸ்திபாரம் நிலைத்திருக்கிறது” என்பதையும் “அவரது சத்தியம் நமக்கு கேட்கமும் பாதுகாப்புமாயிருக்கிறது” என்பதையும் நமது மாம்சீக பலவீனங்களும் அபூரணங்களும் இருந்தாலும், “அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராயிருக்கிறார்” என்பதையும் நாம் எப்பொழுதும் நினைவுகூர வேண்டும். இவைகளை மூட, நமது பரிசுத்தமாகிய கிறிஸ்துவின் நீதியின் சட்டத்தை பெற்றிருக்கிறோம் என்பதையும், “பிதா தாமே நம்மை சிநேகிக்கிறார்” என்பதையும் “நம்முடைய உருவம் இன்னதென்றும் அவர் அறிவார்; நாம் மண்ணென்று நினைவுகூருகிறார்” என்பதையும், அவர் தமது பிள்ளைகளிடத்தில் அன்பும் மிகுந்த உருக்கமும் இரக்கமும் உள்ளவராயிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் நினைவுகூர வேண்டும். (2தீமோத்தேயு 2:19; சங்கீதம் 91:4; ரோமர் 4:21; யோவான் 16:27; சங்கீதம் 103: 14) இடுக்கமான பாதையில் சோதனைகளுக்கும் சச்சரவுகளுக்கும் இடையே நமது விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தவும் நமது இருதயங்களைப் பலப்படுத்தி பொறுமையுடன் சிக்கவும் அவர் சொல்லியிருப்பதைக் காட்டிலும் வேறு என்னத்தை அவர் நமக்கு சொல்லக்கூடும்.

மிகுந்த மனதுருக்கத்துடனும் மென்மையுடனும் பூமிக்குரிய வாழ்க்கையின் கடைசி இரவில் நமது கர்த்தர் தமது பிரியமான சீடர்களிடம் ஆசீர்வாதத்தையும் சமாதானத்தையும் அருளினார். இதுவே அவர் அவர்களுக்கு கொடுத்த பரம்பரை சொத்தாகவும்

வில்லை மதிப்பற்றதாகவும் இருந்தது. அதுவே அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்த ஆத்தம சமாதானம். அவர் பெற்றிருந்த தேவ சமாதானமாகிய மன அமைதியும் மன சமாதானமும் ஆகும். இதே சமாதானத்தையே நமது பிதாவானவரும் எப்பொழுதும் அனுபவித்து வந்தார்; தீமையை அனுமதித்த போது வந்த அமைதியின்மையிலும் அவர் அனுபவித்தது ஆகும். ஆனால் அதே மூலத்திலிருந்து பெறப்படவில்லை. இந்த சமாதானம் யேகோவா தேவனில் மையப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் அவர் சர்வ வல்லமையையும் எல்லையற்ற ஞானத்தையும் பெற்றிருந்தார். கிறிஸ்துவின் சமாதானம் அவரில் அல்ல, அவரது ஞானம், வல்லமை மற்றும் கிருபையில் உள்ள விசுவாசத்தின் மூலம் தேவனில் மையப்பட்டிருந்தது. அதே போல, கிறிஸ்து தமது சமாதானமாக ("என்னுடைய சமாதானம்") தேவனுடைய சமாதானத்தை பெற்றிருந்தால் அது அவருடையதைப் போல விசுவாசத்தினால் தேவனில் மையப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சமாதானம், சில காலம் மட்டுமே அனுபவிக்கக்கூடிய உலகத்தின் சமாதானத்தை போன்றதல்ல. ஆனால் "என்னுடைய சமாதானம்" என்பது கிறிஸ்துவே விசுவாசத்தினால் அனுபவித்த தேவனுடைய சமாதானம். "கிறிஸ்து ஐசுவரியமுள்ளவராயிருந்தும், நம் நிமித்தம் தரித்திரரானார்." (2கொரிந்தியர் 8:9) அவர் தமது சீடர்களை ஒவ்வொருவராக இழந்து கொண்டே வந்து கடைசி மணி நேரத்தில் அனைவரையும் இழந்தார். இந்த இழப்பிலும், துன்பத்திலும், அவதூறலிலும், இகழ்ச்சியிலும் சிலுவையின் கடுந்துயரிலும் சமாதானத்தை அனுபவித்தார். இந்த சமாதானத்தை வாழ்க்கை கழல் அழிக்கவோ எந்த சத்துருவும் நம்மிடமிருந்து எடுத்துப்போடவோ முடியாது.

“உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் ஆச்சரியப்படாதீர்கள்”

“துன்மார்க்கருக்கு சமாதானமில்லை என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (ஏசாயா 48:22) “துன்மார்க்கரோ கொந்தளிக்கும் கடலைப் போல் இருக்கிறார்கள். அதின் ஜலங்கள் சேற்றையும் அழக்கையும் கரையில் ஒதுக்குகிறது.” அவர்களுடைய இருதயம் சமாதானத்துக்கும் நீதிக்கும் இசைந்திராமல், சுயநலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது. துன்மார்க்கன் சுயதேடுதலையும் பேராசை உடையவர்களாகவும், தாங்கள் விரும்பியது கிடைக்கவில்லையென்றால் கோபப்படுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு கிடைக்காததை வேறு யாராவது அனுபவித்தால் பொறாமை கொள்ளுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் சமாதானக் குறைவை குறிப்பிடுகிறது. கர்த்தருடைய ஜனங்களில் யாராவது இந்த தீய குணங்களை பெற்றிருந்தால், “எல்லா புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானத்தை” அவர்களால் பெற இயலாது, அது விசுவாசத்தினால் கிடைக்கும் இருதய இளைப்பாறுதல். இந்த சமாதானத்தில் மனதின் எல்லா குணங்களின் திருத்தியும் இருக்கிறது. சத்திய அறிவையும் ஆசீர்வாதமான இரட்சிப்பின் சந்தர்ப்பத்தையும் மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கிற கர்த்தரை மகிழ்விக்கிற நோக்கத்தை மனது அபிவிருத்தி செய்கிறது. அது தீமைக்குப் பதிலாக நன்மை செய்யும் நமது இலட்சியமாக ஆகிறது. ஆகையால் இலட்சியமானது சரியான திசையில் திரும்பி, யாரும் எடுத்துப்போட முடியாத தெய்வீக சமாதானம் மனம் மற்றும் இருதயத்துக்கு வருகிறது.

எனினும் அது கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கு, தனித்தனியாகவும் கூட்டாகவும் வெளிப்படையான சமாதானமாக இராமல், மிகவும் துன்பம் தரும் அனுபவங்களாக இருக்கும். இயேசு முன் எச்சரித்தது போல சபையானது எப்பொழுதும் துன்பப்படுத்தப்படுகிறது. “என் சகோதரரே, உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் ஆச்சரியப்படாதீர்கள்.” “நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதை சிநேகித்திருக்கும். நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்து கொண்டபடியினாலும், உலகம் உங்களை பகைக்கிறது.” (யோவான் 3:13; யோவான் 15:19) “உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு” வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சமாதானம், உலகத்தினால் உணர்ந்து கொள்ளக்கூடியதாக, அங்கீகரிக்கக்கூடியதாக இருக்காது. ஏனெனில் அதைப் பெற்றிருப்பவர், கர்த்தர், அப்போஸ்தலர் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளைப் போல புயல் பாதையை பெற்றிருப்பார். அவர்கள் வெளியரங்கமாக சமாதானத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. எல்லா வகையிலும் துன்பமே சூழ்ந்திருந்தது. அவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு துரத்தப்பட்டார்கள். பழங்கால பரிசுத்தவான்களில் சிலர் கல்லெறியுண்டார்கள். சிலர் வாளால் அறுப்புண்டார்கள். எனினும் தேவ சமாதானம் அவர்களது உள்ளத்தில் ஏராளமாக இருந்தது. அது இந்த துன்பங்கள் அனைத்தையும் சந்தோஷமாக சகித்துக் கொள்ளச்செய்தது. தேவன் தீமையை அனுமதிப்பதற்கான நோக்கம் நிறைவேறும் வரைக்கும் விசுவாசிகள் அனைவருக்கும் இப்படியாகவே இருக்கும். நாம் முன்னெச்சரிக்கைப் பண்ணப்படுகிறோம். ஆனால் வாழ்க்கையின் எல்லா புயல்களிலும் இந்த சமாதானம் நிலைத்திருக்கும் என்று உறுதியளிக்கப்படுகிறோம்.

“உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு”

ஆனால் “என்னிடத்தில் உங்களுக்கு சமாதானம் உண்டாயிருக்கும்.” (யோவான் 16:33) தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்காக சமாதானத்தை அருளுவார் என்கிற இந்த வாக்குத்தத்தம் இருதய சமாதானத்திற்கு மட்டுமே பொருந்துவதாக தெரிகிறது. நமது கர்த்தரும் அப்போஸ்தலர்களும் அவர்களது சத்துருக்கள் அவர்களுக்கு செய்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான அளவுக்கு அதை பெற்றிருந்தார்கள். பவுலும் சீலாவும் சிறையில் இருந்த போது, அரசாங்கத்தை திட்டாமலும் அவர்களுக்கு என்ன செய்யப்படும் என்று அச்சுறுத்தாமலும் தங்களது தலைகளை கம்பிகளில் இடித்துக் கொள்ளாமலும் அவர்கள் “தேவன் நம்மைக் குறித்து கவலைப்படவில்லை; நாம் இனி நமது சொந்த வேலையை பார்ப்போம்” என்று கூறாமலும், தேவனை புகழ்ந்து பாடினார்கள். இதே போல் தான் நமக்கும் இருக்கும். காரியங்களை நாம் தெய்வீக கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து, விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தத்தை உணர்ந்து கொண்டு அது நமது இருதயத்தை உணக்கமளிக்கிற அளவுக்குத் தக்கதாக இந்த வாக்குத்தத்தங்களில் களிகூருவோம். நமது இருதயம் ஆசீர்வதிக்கப்படும். நம்மால் மேற்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு சோதனைகளும் துன்பங்களும் நமக்கு வந்தாலும், இவைகள் நமக்கு கணிகள் மற்றும் ஆவியின் கிருபைகளுக்கு ஏதுவாக நடப்பதால், நாம் களிகூர்ந்து தேவனுடைய அன்பிற்காக நாம் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவோம்.

“என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்கு கொடுக்கிறேன்”

தேவனுடைய சமாதானம், மகா கிளர்ச்சி, வருத்தம் மற்றும் பல்வேறு வலிகள் ஆகியவற்றுடன் இணக்கமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அது வெளிப்படையான சூழ்நிலைகளுக்கு சார்ந்திருக்கவில்லை. ஆனால் பூரண இருதய நிலைமை மற்றும் சரியான சமநிலையான மனதையும் சார்ந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட தேவ சமாதானம், நமது கர்த்தரால் தமது பூமிக்குரிய

வாழ்க்கையின் அனைத்து கொந்தளிப்பு மற்றும் குழப்பத்தின் இடையே அனுபவிக்கப்பட்டது. அது நமது கர்த்தர் இந்த உலகத்தை விட்டு பிரியப்போகும் பொழுது தமது சீஷர்களுக்கு கொடுத்த கடைசி சொத்தாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். அலுரது வார்த்தைகளாவது: “சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப்போகிறேன். என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்கு கொடுக்கிறேன்; உலகம் கொடுக்கிற பிரகாரம் (கொஞ்சமாகவோ அல்லது அழிந்து போகிறதாகவோ) நான் உங்களுக்கு கொடுக்கிறதில்லை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும் பயப்படாமலும் இருப்பதாக.” (யோவான் 14:27)

நமது தலைப்பு வசனத்தில் வாக்குத்தத்தம் - “கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு சமாதானம் அருளி, அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார்” என்பது இந்த யுகத்திற்கு உரியது. சர்வ சிருஷ்டியும் ஏகமாயுத் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப்படுகிறது. (ரோமர் 8:22) ஆயிரம் வருட யுகம் வரும் போது சமாதானம் நிலவி இப்படியாக அவர் அனைத்து ஜனங்களுக்கும் சமாதானத்தை அருளுவார். பிறகு, நாம் கவனிக்க வேண்டியது, தேவனுக்கும் நீதியின் கொள்கைகளுக்கும் “விசுவாசம்” -என்ற வார்த்தையாகும். நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது இருதயத்தில் “கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு பெலன் கொடுப்பார்” என்கிற வாக்குத்தத்தத்தை எழுதுவோமாக. நாம் “அவரது ஜனங்களாக” இருப்போமாக. வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பெலத்தை நாம் மிகவும் ஆவலுடன் விரும்பி, அதை உண்மையுடன் பயன்படுத்துவோமாக. “உங்களை அழைக்கிறவர் உண்மையுள்ளவர். அவர் அப்படியே செய்வார்.” “வாக்குத்தத்தத்தம் பண்ணினவர் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறாரே.” (1 தெசலோனிகேயர் 5:24; எபிரேயர் 10:23)

ஆகையால் நீங்கள் பலத்திலோ அல்லது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட சமாதானத்திலோ குறைபட்டால், தவறு உங்களுடையது, தேவனுடையது அல்ல. உங்களது இருதயத்துக்கு தேவையான அவரது கவனிப்பில் நீங்கள் விருப்பம் கொள்ளவில்லை அல்லது அவர் அளித்த பலத்தை நீங்கள் பயன்படுத்தவில்லை. “கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு (அவரை நம்புகிறவர்களுக்கு, உண்மையுள்ள ஊழியர்களுக்கு, தங்கள் ஆண்டவருக்கு அர்ப்பணம் செய்த திறமைகளை, குறைவாக இருந்தாலும் அதிகமாக இருந்தாலும், போற்றுவதற்கு பயன்படுத்துகிறவர்கள்) பெலன் கொடுப்பார். கர்த்தர் தமது ஜனத்திற்கு சமாதானம் அருளி அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார்.”